

A co bylo dál

Jindra Polák

Am Dm G C E7

1. Někdy si říkám, jestli ještě znáš mé jméno,
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.

Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v mé hlavě už tak bude napořád.

2. Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

**R: A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.**

**A co bylo dál, jenom vítr,
stromy se až k zemi sklonily.**

3. V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílej sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

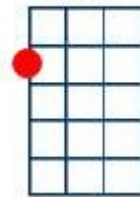
R:

4. V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění mé vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

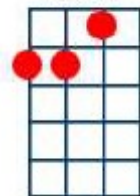
Ref: stromy se až k zemi -

A co bylo dál...

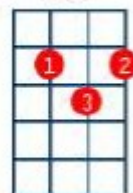
Am

Dm

G

C

E7

E

